

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 785/2014-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Pohančeníkom, Palárikova 93, Čadca, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 200/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. novembra 2014 doručená sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Pohančeníkom, Palárikova 93, Čadca, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 200/2011.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„Ja, sťažovateľka som navrhovateľkou v konaní vedenom na Okresnom súde v Čadci č. k. 8C/200/2011 vo veci navrhovateľky M. K. proti odporcom J. T. a spol. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Návrh na začatie konania som podala... 10.11.2011. Vo veci Okresný súd v Čadci uskutočnil:

- dňa 10.5.2012 pojednávanie na OS Čadca*
- dňa 07.11.2012 ohliadku na mieste samom - v Č.*
- dňa 24.2.2014 pojednávanie na OS Čadca*

Poukazujem na skutočnosť, že ohliadka na mieste samom dňa 07.11.2012 sa neuskutočnila z dôvodu, že som okresným súdom nebola o ohliadke na mieste samom informovaná a predvolaná. ...

Dňa 3.9.2014 bol vo veci vytyčený termín ohliadky na mieste samom, ktorá bola pre práceneschopnosť sudkyne zrušená.

Dňa 4.10.2013 som sa sťažnosťou na prieťahy v konaní obrátila na predsedu Okresného súdu v Čadci. V odpovedi predsedu Okresného súdu v Čadci bolo konštatované, že vo veci došlo k prieťahom...

Okresný súd v Čadci porušili v predmetnom konaní základné právo sťažovateľky podľa článku 48 odsek 2 Ústavy... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov:

- 1) súdne konanie prebieha od roku 2011,*
- 2) súdne pojednávania nie sú vedené spôsobom účelne smerujúcim k vydaniu rozhodnutia,*
- 3) chybou okresného súdu bol zmarený nariadený úkon - ohliadka na mieste samom,*
- 4) v čase práceneschopnosti zákonnej sudkyne nebol vo veci vykonaný žiaden úkon smerujúci k ukončeniu veci,*
- 5) celkovo možno súdne konanie považovať za neefektívne, nesplňujúce zákonné požiadavky na rýchly a spravodlivý súdny proces,*
- 6) v priebehu konania Okresný súd v Čadci nekonal bez prieťahov,*
- 7) právna istota v súdne konanie a ochranu práv účastníka konania bola narušená nekonaním súdu. “*

Sťažovateľka na základe uvedeného navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo M. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Čadci v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/200/2011 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bolo porušené.

Okresnému súdu v Čadci v konaní vedenom pod spisovou značkou 8C/200/2011 sa prikazuje, aby v konaní konal bez zbytočných prietahov.

M. K. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 5 000 eur..., ktoré je Okresný súd v Čadci povinný vyplatiť sťažovateľke do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd v Čadci je povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia vo výške 284,08 eur...“

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné

návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 200/2011.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 8 C 200/2011 zistil, že okresný súd vo veci plynule konal od podania návrhu 10. novembra 2011 do 7. novembra 2011, keď sa uskutočnila ohliadka na mieste samom. Od 7. novembra 2012 do 8. októbra 2013 bol okresný súd vo veci nečinný. Opätovne začal konať 8. októbra 2013, keď vydal uznesenie o zastavení konania voči dvom zomrelým účastníkom konania, ktorí zomreli pred podaním návrhu na začatie konania, a konal plynulo až do 4. augusta 2014, keď bol zrušený termín nariadenej ohliadky na mieste samom pre práceneschopnosť zákonnej sudkyne.

Z prehľadu procesných úkonov, ktoré vyplývajú zo spisu okresného súdu, vyplýva, že okresný súd vyzval sťažovateľku 29. novembra 2011 na predloženie geometrického

plánu, ktorý sťažovateľka predložila až po dvoch urgenciách 6. marca 2012, teda po viac ako troch mesiacoch. V priebehu konania okresný súd zistil, že dvaja z odporcov, ktorých sťažovateľka v návrhu označila, zomreli ešte pred začatím konania. Z uvedeného dôvodu musel okresný súd žiadať o ich úmrtné listy a zabezpečovať osvedčenia o dedičstve, resp. dedičské spisy. Následne musel okresný súd vydať 8. októbra 2013 uznesenie o zastavení konania proti zomrelým odporcom. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 24. februára 2014, sťažovateľka pri výsluchu označila ako dôkaz „*osvedčenie o vlastníckom práve*“ č. Nz 39171/2011, ktoré mala vydať notárka JUDr. D. S. Okresný súd pojednávanie odročil okrem iného z dôvodu vyžiadania predmetného osvedčenia od JUDr. S., ktorá však oznámila, že vo svojom registri spis s uvedenou spisovou značkou nevedie.

Z uvedených skutočností prima facie vyplýva, že k predĺženiu napadnutého konania prispela tiež samotná sťažovateľka.

Ústavný súd tiež zistil, že k predĺženiu konania prispela tiež skutočnosť, že v priebehu konania zomreli ďalší dvaja označení odporcov, čo bolo spojené s potrebou zabezpečiť ich úmrtné listy a dedičské rozhodnutia.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že okresný súd okrem namietaného obdobia v roku 2013 a konca roka 2014 konal plynulo. Ústavný súd však pri posudzovaní nečinnosti v tomto období vychádzal z toho, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že „*ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov*“ (II. ÚS 63/05).

Ústavný súd zdôrazňuje, že pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno tiež vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných priet'ahov, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03). Ústavný súd posúdil celkovú dobu konania pred

okresným súdom a dospel k záveru, že ak vo veci sťažovateľky okresný súd nerozhodol po troch rokoch od podania návrhu, nemožno s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu takýto postup hodnotiť ako porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavný súd konštatuje, že postupom okresného súdu nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľky v sťažnosti uvedenými nezaoberal.

Ústavný súd na záver uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti v postupe všeobecného súdu dochádzalo k zbytočným priet'ahom v konaní, sťažovateľke nič nebráni v tom, aby opätovne podala sťažnosť na porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 127 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2014